

SP/sv. 2012/979

Holmberg, E.

Sångers vid piano-forte

Ex. C

K. M. A.

SÅNGER

vid

PIANO-FORTE

af

Emilie Holmberg

4de Häftet

STOCKHOLM

hos

Abt. Hirsch.

1932
/546.

N° 243

[H. & A. Holmberg, 2. Sångers för en eller flere röster...]

Pr. 1. R. 1. B. 100

2012/979

Värlängtan.

eller Ebbas första kyss.

Euphrasyne.

Sång.

Allegro grazioso.

Seaton är minn. Kan jag följ de på vi sit i stadens larm / i vo i ten pryddigt hölj de kinden
Dok. Svadtröjd för hoppets sinne! i den slut na sällskaps rund, vid Cla. ve. ret lyöt der in ne, vängen

Pianoforte.

lundeligt röt och varm. Skild från en tal den åter hemma i mitt glada barndoms tjäll, mer g tra-stens siltver
från en yag längs manid. Rednar - de kvad var all gö - ra! eller pluts jag ser mig om och min själ blet i - del

diminuendo *à tempo*

stämman hörde jag i värens qväll, mer g tra-stens siltver. stämman hörde jag i värens qväll.
i - ra, när jag närmst clave ret kom. och min själ blet i - del i - ra, när jag närmst clave ret kom.

3 v.

Svart en pantlek, ack, försättligt
 Vinkade i gvaldens stund,
 Och för Mozarts skuld, förlätligt
 Braun! en kys på Sångarns mund.
 Vårens vindar, kallans vågar
 Sjunga i mitt bröst: det var
 Som på Morgenrodnans tegor
 Mig en sky från jorden bar.

4 v.

Sömnlös jag den första gången/
 Drömde, hvad jag mer ej minns
 Men i dikten, men i sången/
 Skönare accord' ej finns.
 Trollslöjt, ljuden ännu vände
 Alla strängar i mitt bröst:
 Som ett gensvar, återförde
 Klängen af min atsklings röst!

5 v.

"Kom han sedan?" Trygg jag vågar
 Göra hjertats första bikt:
 Ja, han kom! Men den som frågar,
 Skrifva gjelt sin kärleksdikt!
 Flicka, hör! sentensen följer
 Vårens längtan lätlig är
 Vet en ynglings bild sig döjer
 I den blomsterskrud han bär.

De frommas samband.

Andante religioso

Ord af Bölliger.

Sång

Bön och andakt själens vin-gar he-ta, Up-på den hömlyst till träm Ten

Pianoforte

ped. *Ped.* *Ped.*

opp. Eil-ter tröstig den be-häl-ver lei-ta Som i Guds sitt län ste

han sitt hopp Gläd-jen väruyttre verlden rym-mer, I den

ni-re hoppet dock är kvar; Om till Gudman bär sin själs be-rym-mer.

molto sostenuto

som ett barn för-trordemål sin lär   Nu   sin lär ät- - - sin lär.

molto sostenuto

ped.

Flickans klåsan.

Andante con declamazione.

Ord efter Schiller.

Sång

Ett skogen susar vid havets rand en flö-ka sit-ter på grönskädd strand, Och
 Ack! hjer--tat brustit det in-ter är af verldens tomhet jag mer be--gär! Jag

Pianoforte

tranquillo

à passionata

vå-gensig bry-ter med väl-dig makt! Dess sunderö bort-rute öds-lig trakt i tårar har ögat sig sluttet!
 ä--ter dett barn jag har lefvat och nätt! den jordiska lju-kaans sällaste lott af kärlekenströjer jag ryttit!

à passionata

ped.

ped.

Till en Rös.

Andante con grazia! *Ord af Runeberg*

Sång

Slumra, rin...ra i den slutna knoppen/vakna snart och gläd din fosterdal *Slumrarinnari i den slutna*

Pianoforte

knoppen/vaknas snart och gläd din fosterdal; mött af fjärtens kyss och smekt af droppen, som trån kinder *fuller mildt och*

sväl. *sväl mildt och sväl mildt och sväl*

Mött af fjärtens kyss och smekt af droppen som trån himlen lo! Itern mildt och sväl mildt och sväl

2.

Skynnda, skynnda; allt af stunderu gifvet
 Varar blott så länge stunderu vär.
 Skynnda, skynnda; glädjen är som litvet
 Litvet åter som en flygtig vär!

3.

Ålska, rytt och låga, sköna blomma,
 Vecklad ut i lågring mer och mer;
 Innan hösten må en engel komma,
 Som dig bryter och åt himlen ger.

Vaggång för mitt hjerta.

Runeberg.

Sång.

Sol o-ro-liga hjerta sol! Glöm vad världens harfjäder och stett; intet hopp den frid för stö-re in-ga drömmar den
Hvar för ser dum mot dagen in sikhvade väntar dumer at den för de djupa sör kan hämna nå- gon helande

Pianoforte.

teri- - - la. inga drömmar i hvilu inga drömmar i hvilu- - - la.
blom- - - ma. någon helande blomma någon helande blom- - - ma.

4.

6.

Sol som liljan, hon slumrar bort,
Flygtigt bruten af höstens vind.
Sol som hunden, tyngd af pilar,
Somnar in och förblöder.

Hvar för sörja/ förlutna/ dar.
Hvar för minnas att/ sällt du var.
En gång måste våren vissna/
En gång glädjen, o hjerta!

Sista paret ut.

Dahlgren

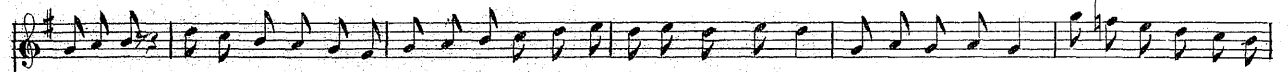
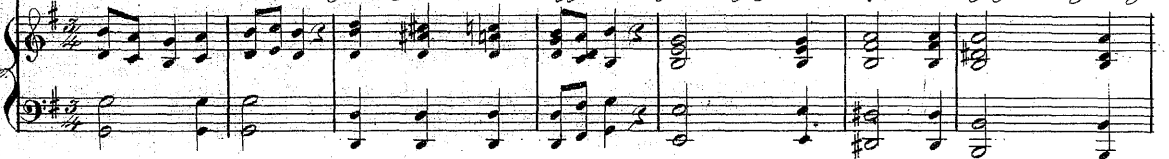
Allegro.

Sång.

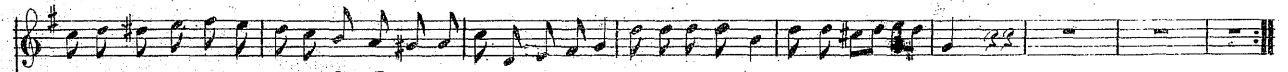

Boken gal i lunden samma visa som han sjöng för folket. Aldersvat är utom stunden snart må bergas dagens
 Det varken att ki-la vänta, vänta tillä socker vinn. Björken får så hälsigt i la. Sratvan kommer, för mig
 Vänta skönhets leppar of se grannschalen. Lygget af. Hej rättnu jag tvordel rappar hvad jag låsar grusligt

Pianokvart.

gyltne sol. Bygdens unga skara lät oss muntro va-ra i-taras och släng springa om på äng två och två tillsammans
 då i-geu. Kom till mig i lammen här är rät-ta lammen. Böfväge den der kom till mig ma chere. Ly. Hur hon kan skalkas
 del går bra. J jag till på nåsan högst kattal den re-san till la soe. ker. topp kom och lyck mig opp. Vackur kvart till gyllen

Hurra, fröjd och gaman hör nu hej jag ropar: sista paret ut! sista paret ut! sista pa-ret ut
 rymmer bäst hon nalkas + + + + +
 den tog självva katten + + + + +

Midsommarafton på landet.

Triacca

Ord af H. M. M.

Sång

Samlamstill dansen snart se, sta! kransen pryder vår pryder vårmidsommarstång. Samlamstill dansen snart se, sta!
 And: o, ti! dalen höll te vi ha! ten lemnas delanna delat pryddes full. And: o, ti! dalen höll te vi
 Söngen och smärtan från våra hjertan flykte vid flykte vid tonernas ljud! Sor. gen och smärtan från våra

Pianoforte

kransen pryder vår pryder vårmidsommarstång. So, len i blått skyar af purpur syns glö da, so, len i skyar af purpur syns
 ba, len i lemnas delanna delat pryddes full. Det tande kransar vi tal lande bva, da, dot tande kransar vi tal lande
 lyer tan! Flykte vid flykte vid tonernas ljud! Låtom oss möta med jublande röster, låtom oss möta med jublande

glö da natten skall röjdes fullt bely när vår mö da lunden låtit af vår sång — lunden låtit af vår sång —
 bva da vasa mikropjåkade ljussor den tan da gamla och sin ga i grått! gamla och sin ga i grått!
 ro ster solen då eter hon stiger ur öster flammul i midsommarskrud — flammul i midsommarskrud.

Pussarne.

Ord af C. N. Wenström
se "Harpsloken."

Allegro.

Sång

Hvad är som ynglingen helst vill ha? en puss! en puss! och får han icke se så sammanstigit och
 Hvad är som lekandebäst ger i pant? = = = i sin der pant ut bläcken sagat samant =
 Hvad är som söta re är an condtel? = = = hvarst man rusas men utelöber knäckt =
 Hvad är för skullvad på bläcken blott och puss! och puss! jo bläcken är blott val. le. nu menskott. icke

Pianoforte

ri - tar - den - do

puss en puss en kyss en kyss at Ivar Blomstrand tjerna, fämsprular vult mot men vill sjött så ger nu en puss
 + + + först spalarne kyssa ha aranna det lögga ser stiga den med till minn i Från ö - ga
 + + + u - ti en kyss äldra sö - taste fläcka så lät mig då kärlekens skäl med mig de icke ka
 puss! en puss! en bläck i kärlek som långbrut galler den brinner mer kyssenden bränner och smälter

kan och spelas utan det.

en puss ger hjertan och tankar förvunderlig och puss en puss en puss ger hjertan och tankar förvunderlig och puss
 + + + ger blodet åt kunden + + + + + ger bla del åt kunden + + + + +
 + + + ger hjertan och tankar + + + + + ger hjertan och tankar + + + + +
 + + + ger icke dem hjertat + + + + + ger icke dem i hjertat + + + + +

Stockholms-flickan på landet.

41.

Allegretto vivace

Ord af Mathilda

Sång.

Om kan det tala skalderna så skönt, att det gert röjd ätstinsten och äd tråten; på
Den tret li. gammelsörens alton kom! majslöjnen blid med hand och barnors svad, små
Men hö sten kom med vrida stormars lek; i skypas dök, sitt antet solen höjde och

parlando.

än, ger är så blomigt och så grönt... det smeker jagat och de gläder sjä... Ten men ock, jag blir så vät om mina skor och
Löknear, ne med bänlar svängde om! och gvalten hel med i och tärer li... rad men klockarn greden o barnu herzig bas för
frärlin dag och rosens knudd blek och om min egen höst kvarnatt jag drömde; de andra tänkte blott på korr och slagt och

lär i sällskap gå med gäss och kor men ock jag blir så vät om mina skor och lär i sällskap gå med gäss och kor.
Lör les tag men klädning gick i kras men klockarn greden o barnu herzig bas för Pells tag men klädning gick i kras.
ingen gal på Stockholmsdamen akt de andra tänkte blott på korr och slagt och ingen gal på Stockholmsdamen akt.